

3761 23. Marts 1895: 2. Del, af Lovf. om Anvend. af indt. 5 Mill. Kr. af Statslaanet 1894. 3762

dette Punkt er jeg ganske uenig med det ærede Medlem. Jeg vil dog hellere have været med til at staffe disse Penge i Statskassen, dette Statslaan paa 25 Millioner paa de Vilkaar, hvorpaa det er stet, end at gaa ud til mine Bølgere, til Befolkningen og sige til dem: Ja, jeg har stillet en Mængde store Planer op om Pengenes Anvendelse, men Følgen heraf er bleven, at vi slet ingen Penge have faaet, fordi de Ting, jeg stillede op, forhindrede os i overhovedet at faa Statslaanet. Jeg tror, at dette Ting har handlet ganske forstandigt ved at tage hver Ting for sig: Statslaanet først, derefter tales vi ved om Pengenes Anvendelse.

A. Nielsen: Naar det ærede Medlem mener, at Folketinget har handlet forstandigt i at handle, som det har gjort ved at give Ministeren sit, mens Tinget maa laas om Resten, er der ingen Grund for det ærede Medlem til nu at staa op ved 2den Behandling og beklage sig over, at han ikke kan faa sin Vilje.

Berntsen: Maa jeg sige, at det ærede Medlem minder mig meget om Historien om „Konen med Eggene“, da hun spekulerede over, hvad hun kunde faa ind for de Egg, som hun havde i sin Kurb, endte det jo med, at det hele gik i Stykker, hun fik ingen Ting. Jeg vil advare det ærede Medlem imod at lade sig lede i den Fristelse at følge hendes Eksempel.

A. Nielsen: Dette gamle Sagn — eller hvad det nu er, jeg ved ikke, om det maaste er en Legende — kan jo være meget morsom at anvende, og jeg misunder ikke det ærede Medlem Brugen deraf. Kun kunde jeg have haft Vist til at se det ærede Medlem anvende det paa en saadan Maade, at vi virkelig kunde se, at det havde nogen praktisk Anvendelighed i denne Diskussion. Men dette kan jeg desværre ikke se, at det har.

J. C. Christensen: I den Forhandlingen slutter, kunde jeg have Vist til at gøre en Bemærkning om Afstemningen over de foreliggende Vædringsforslag. Da Mindretallet jo oprindeligt har været tvrigt for, at

dette Laan skulde gaa til Kommunerne, saa er det en Selvfølge, at selv om Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 2 skulde blive forkastet, ville vi dog være med til Lovforslaget og kunne derefter godt stemme for Vædringsforslaget under Nr. 1, stillet af Flertallet, som for os saaledes bliver subsideært. Efter min Forstaaelse af Vædringsforslaget under Nr. 2 maatte dette komme til Afstemning først, da det ligger længst borte fra Lovforslaget; det er min Forstaaelse deraf; men ifølge Forretningsordenen bestemmer Formanden jo Ordenen for Afstemningen; imidlertid har jeg Vist til at spørge den højtærede Formand, om ikke Vædringsforslaget under Nr. 2 kommer til Afstemning før Vædringsforslaget Nr. 1.

Formanden (Clausen): Jeg skal angaaende det Spørgsmaal, som er rettet til mig, sige, at for mig har dette Spørgsmaal været under Overvejelse, og jeg har ogsaa været i Tvivl om, hvilket af Vædringsforslagene der først burde komme til Afstemning; thi det, der ligger længst fra Lovforslaget, skulde jo helst komme først til Afstemning. Men jeg har konfereret med den ærede Ordfører, og han paastaar for sit Vedkommende, at han betragter det saaledes, at Vædringsforslaget under Nr. 1 ligger længst borte, idet det forudsætter en kortere Amortisationsfrist end det andet Vædringsforslag. Det kan jo nu være Tvivl underkastet, hvilket af Vædringsforslagene man kan anse for at ligge længst borte, da Sagen kan betragtes paa to forskellige Maader, idet man dels kan tage Hensyn til Amortisationsfristen, dels til den billigere Rente. Men jeg kan ikke sige andet, end at jeg, efter at jeg har hørt den ærede Ordførers Mening, hælder til denne og sætter Vædringsforslaget under Nr. 1 til Afstemning først.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Vædringsforslag under Nr. 1 [til § 1 af Udvalgets Flertal (Moberg, S. Holm, N. S. Larsen, Neergaard, Nøkkentved, C. Ravn, Scharling og Scheel)] (se Tillæg B. Sp. 1166)

vedtoges med 36 Stemmer mod 24.